

IDALINA, A FLAMENCO- ÉNEKESNŐ

MOKA

ANNE CRESCI
RAJZAIVAL

*finep
selection*

IDALINA, A FLAMENCO-ÉNEKESNŐ

MOKA

**ANNE CRESCI
RAJZAIVAL**

Könyvmolyképző Kiadó, 2014

IDALINA

KUMIKO

Kumiko japán.
Tehetségesen fest, de
a fotózást és a divatot
is kedveli.

Idalina spanyol.
Gitározik és
fantasztikus
flamenco-énekesnő.

NAIMA

RADZSANI

ALEXA

Naima afroamerikai.
Édesapja amerikai,
édesanyja Afrikából
származik. Szenvedélye
a cirkusz.

Radzsani indiai.
Imád táncolni,
legfőképpen hazája
hagyományos
táncait.

Alexa ausztrál.
Lovagol, és nagy
álma, hogy egyszer
bajnok legyen.

IDALINA FLORES

PALOMA FLORES

Idalina nővére

ESTRELLA CASTILLO

Idalina édesanyja

MANUEL VELASCO

zsémbes szomszéd

SEÑORA BARAS

énektanár

LUZ CASTILLO

Idalina nagynénje

**MIND MÁSONK VAGYUNK,
TEHÁT MIND KIVÉTELESEK.**

ARÁM KÖZMONDÁS

1. fejezet

Egy nem szokványos család

Lalina felnyögött álmában. Átfordult a másik oldalára, a fejére húzta a párnáját, végül teljesen felébredt, kikelt az ágyból és csoszogva kíváncszorgott a szobájából.

– Most komolyan, mi folyik itt? – fakadt ki. Édesanyja, Estrella és a nagynénje, Luz a nappali közepén táncolt és énekelt. Még mindig színpadi öltözetüket viselték, azokat

a csodálatos cigányruhákat, amiket
a **flamenco**táncosnők¹ hordanak.

– Olé! – kurjantott Luz a kasztanyettáit
csattogtatva.

– Aludtál még, Idalina, szívem? – kérdezte
Idalina édesanyja, Estrella.

– Hajnali öt van! – felelte Idalina csípőre
tett kézzel. – Nekem iskolába kell
mennem!

– De hát már szünet van, nem? –
kérdezte döbbenten Luz nénikéje.

– Csak jövő héttől!

– Bocsáss meg, Linám! – szabadkozott az
édesanyja. – Nem tudtam, hogy ekkora
zajt csapunk. Micsoda este! Őrült sike-
rünk volt. Ott volt egy csapat amerikai tu-
rista. Egyszerűen i-mád-tak bennünket!

– Micsoda diadalt arattunk! – kiáltott Luz.

¹ *Flamenco: andalúziai népzene és néptánc. Ejtsd: 'flamenko'.*

– Alig hagytak minket elmenni!

– Ahogy az lenni szokott – jegyezte meg Idalina.

Édesanyja és nagynénje, a Castillo nővérek, ahogy emlegették őket, híresek voltak egész Spanyolországban. Volt, aki messziről is eljött, hogy megnézzze őket. Luz újra egy vidám dallamot kezdett dúdolni. Idalina nagynénje

javíthatatlan volt: nem bírta ki, hogy ne táncoljon és énekeljen állandóan!

– Pszt! – szólt rá Estrella. – Csak még több bajunk lesz a szomszéddal.

– Az a zsémbes vénember! – vágta rá Luz.

– Hát költözzön el! Hogy jut valakinek eszébe Sevillában lakni, ha nem szereti a **flamencót**?

Idalina szeméből mostanra már teljesen kiment az álom. Lehuppant a kanapéra.

– Mikor tesszük fel a karácsonyi díszeket? – kérdezte.

– Most azonnal! – válaszolta a nagynénje.

– Még mit nem! – tiltakozott Estrella. –

Lina, menj szépen vissza aludni!

– Már nem vagyok álmos, **mamá**².

Kaphatok egy kutyát?

– Micsoda? – kapta fel a fejét az anyukája.

2 Mamá: „anyu” spanyolul.

- Karácsonyra. Szeretnék egy kutyát.
- Egy kutyát? Micsoda rémes ötlet!
- A kutya büdös, ugat és folyton ki kell vinni sétálni!
- Akkor egy macskát?
- Az meg karmol, és allergiás leszel tőle!
- Egy nyulat?
- Az hullajtja a szőrét!
- Aranyhalat?
- Valld be, hogy nem is akarsz aranyhalat!

Idalina felsóhajtott. Édesanyjának igaza volt. Tényleg nem akart aranyhalat! Olyan állatot szeretett volna, amit magához ölelhet, akivel megoszthatja titkait és gondjait. Egy barátot, aki mindig vele van és megvigasztalja.

– Mars az ágyba! – rendelkezett az anyukája. – Ez rád is érvényes, Luz!

Luz nagynéni a nappali közepén pörgött-forgott. Idalina mosolyogva nézte. Luz

egyszerűen fáradhatatlan volt! Fáradhatatlan... és fárasztó. Idalina ásított egyet, és édesanyjának engedelmeskedve visszament a szobájába. A párnáján ott hevert a baba, amit édesapjától, Sebastiántól kapott, amikor hatéves volt. Idalina a karjába vette.

A baba cigánylánynak volt öltöztetve:

fodrokkal díszített hosszú, piros ruhát és vállkendőt viselt, a kezében kasztanyettát tartott. Idalina imádta, annak ellenére, hogy rossz

emlékeket idézett fel benne. Az édesapja ugyanis néhány hónappal azután ment el, hogy a babával megajándékozta. No persze, amikor még házasok voltak Estrellával, akkor se volt otthon soha! Állandóan úton volt: hol Párizsban, hol Moszkvában, hol New Yorkban! Sebastián **Flores**³ ugyanis gitárművész

3 Flores : Idalina és apukája családneve spanyolul „virágok”-at jelent. Ejtsd: ‘floresz’.

volt, még hozzá nem is akármilyen...
A világ minden pontjára hívták játszani.
Nagy, hatalmas gitárművész!
Idalina azóta nem sokat hallott felőle.
A születésnapjára küldött egy képeslapot,
karácsonykor telefonált, de csak ritkán jött
Sevillába. A művészek már csak ilyenek...
Az édesanyja és a nagynénje sem szokványos
életet élt. Idalina egyedül ment iskolába,
teljesen egyedül készítette el magának
a reggelijét, és egyedül ment az ének-, gitár-
és táncóráira. Édesanyjával és Luzzal csak
vacsoraidőben találkozott, mielőtt azok
ketten munkába indultak. Időnként
Idalina úgy érezte, ez már túl sok neki.
Szerencsére ott volt Paloma, az ő drága
nővére. Paloma! Ő mindig törődött Idalinával,
vigyázott rá este, segített a házi feladataiban,
meghallgatta, ahogy a zeneóráira gyakorol.
Sajnos Paloma év elején betöltötte

a tizennyolcat. A legjobb barátai Madridban laktak, úgyhogy ő is odament egyetemre.

Hát, így állt a helyzet.

„Nincs senki, aki törődne velem” – gondolta

Idalina. Ez nem volt teljesen igaz, de egy

kicsit azért mégis. A kislány úgy érezte,

magára hagyták. Az arcán könnycseppek

csorogtak végig, letörölte. Ugyan már!

Mindjárt itt a szünet, és Paloma hazajön!

2. fejezet

Paloma, drága!

Paloma leszállt az AVE-ről, a Madrid és Sevilla között közlekedő gyorsvonatról. Mosollyal az ajkán vágott át a Santa Justán, Sevilla ultramodern pályaudvarán. Paloma nem szólt előre az érkezéséről. Egyik tanára megbetegedett, ő pedig kihasználta az alkalmat és korábban hazajött. Annyira kellemes volt a decemberi napsütésben sétálni! A tél különösen enyhe

volt Sevillában. Paloma szíve hevesebben kezdett dobogni, amikor a Santa Cruz negyedbe ért. Mennyire imádta ezeket a szűk utcácskákat, ezeket a színes házakat, a virágos tereket, a szökőkutakat! „Itthon vagyok, itthon vagyok!” – dudorászta magában, és a karórájára pillantott. Idalinának mostanra már haza kellett érnie. Paloma meggyorsította a lépteit, amikor megpillantotta a Doña-Elvira teret. Szinte futva fordult be az utcába. Az ő utcájukba!

Idalina összerezzent, amikor meghallotta, hogy nyílik az ajtó. Hangos nevetés visszhangzott a lakásban.

– Meglepetééés! – kiáltotta Paloma.

Idalina felugrott és nővére karjaiba vetette magát.

– Paloma! Az én Palomám!
Ó, de boldog vagyok!

- Hogy van az én kedvenc húgocskám?
- kérdezte Paloma, gyengéden átölelve Idalinát.
- Most, hogy itt vagy, sokkal jobban!
- Jobban? – visszhangozta Paloma. – Eddig nem voltál jól?
- Ó... nem, nem úgy értettem. Csak hát annyira hiányoztál!

Paloma homlokát ráncolva fürkészte Idalina arcát.

– Hm... Olyan gyűrött az ábrázatod.
Palománál ez azt jelentette, hogy Idalina szomorúnak tűnik.

- Lehet, hogy egy kicsit... gyűrött vagyok
- ismerte be Idalina. – Egyedül kell elboldogulnom, mióta elmentél.
- És ez nem mindig könnyű...
- Micsoda? Nem Riviera néninek kéne veled foglalkoznia, amikor anya nincs itt?

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Riviera néni egy imádnivaló öreg hölgy volt, aki a szomszédban lakott.

– Megcsúszott a lépcsőn, elesett, és eltörte a lábát – magyarázta Idalina. – Most kórházban van.

– Hol van anya és Luz néni? – kérdezte Paloma.

– Délutánonként az új műsorukat próbálják. És este is dolgoznak, szóval mostanában nem sokat látom őket. Úgy tűnik, mintha mérges lennél...

– Mert mérges is vagyok! – tört ki Paloma. – Túl kicsi vagy még ahhoz, hogy mindig egyedül legyél!

– Luz néni azt mondja, elég nagy vagyok, hogy meglegyek bébiszitter nélkül.

– Luz néni! Ha rá hallgatnánk, nem járnál iskolába és turisták előtt táncolnád